

Nhớ Người Đi

*Nguyễn Cát Minh Nguyệt,
hiền thê cố SVSQ Nguyễn Đình Thê, K10*

Anh đi mùa hoa nắng,
Phượng tím màu khăn tang.
Em về đời hoang vắng,
Đếm bước buồn miên man.

*Bên ly cà phê đắng,
Nhấp giọt sầu lên men.
Em mơ về quá khứ,
Vòng tay ôm ngõ ngàng.*

Tháng ngày dài hiu quạnh,
Quanh năm tựa mùa Đông.
Mưa rơi mờ hư ảnh,
Vọng tiếng chiều Thu không.

*Hôm nay trời trong sáng,
Đường xưa ngập nắng vàng.
Đôi Hồng ru anh ngủ,
Quên bóng đời trần gian.*

Nghĩa trang vắng lạnh nắng chiều phai,
Sương khói mênh mông mõi cảm hoài.
Bìa mộ người đi không trở lại!
Cảnh hồng trong gió đợi chờ ai?

Anaheim CA 2005

Lời Cảm Ơn Muộn Màng

Christina Cao, 14/2

Tôi và ba mẹ có cơ hội gặp ông Sĩ Quan Thủy Quân Lục Chiến Steve Lowery lần đầu tiên tại tuần lễ “Kỷ Niệm 50 Năm Chiến Tranh Việt Nam” tại Honolulu, Hawaii vào tháng 5, 2017 vừa qua. Ông là một cựu chiến binh Mỹ, đã từng tham chiến tại Việt Nam trong suốt 2 năm liền, từ Đà Nẵng, cho đến Phú Bài, Đông Hà, rồi Khe Sanh. Ông kể lại,

- “Khi tôi đặt chân đến Đà Nẵng, tôi thừa biết là CS Bắc Việt đã thất hứa, làm trái ngược lại Hiệp Định Geneve đã được ký vào ngày 20 tháng 7, năm 1954. CS Bắc Việt đã ngang nhiên không tôn trọng những quyết định và cam kết đã được nêu ra, cho nên ước nguyện duy nhất của tôi là tự mình lái xe chạy dọc theo quốc lộ 1, ra tới Ba Đình, Hà Nội rồi cắm lá cờ VNCH xuống!”

Cũng vì ước nguyện đó mà ông phải xin ở lại thêm 6 tháng, rồi 6 tháng nữa... để rồi kéo dài cho đến 2 năm, trong khi ông có thể hoàn thành nhiệm vụ của ông trong vòng 6 tháng. Càng

về sau, ông hiểu được đây là một việc không thể thực hiện, cấp trên không cho ông làm việc này. Do đó, ông đã thất vọng quyết định không kéo dài thêm thời gian ở lại Việt Nam nữa! Trước khi ông về lại Mỹ, ông đã tuyên bố với cấp trên:

- “Tôi luôn mong rằng tôi sẽ thực hiện được ước nguyện của mình, cho dù tôi phải chết để thực hiện được chuyện này! Tôi luôn sẵn sàng trở lại Việt Nam khi các ông chấp nhận!” Ánh mắt ông thoáng lên một nỗi buồn man mác. “Tôi đã chờ đợi ngày đó cả mấy chục năm nay!”

Trước khi cuộc diễn hành bắt đầu, chúng tôi có dịp chứng kiến được một buổi lễ tri ân thật trang nghiêm và xúc động. Ba tôi, cựu Trung Tá Cao Xuân Lê, đã đại diện cho quân dân cán chính VNCH phát biểu cảm tưởng của ông và bày tỏ lòng tri ân của ông, cũng như của tất cả công dân miền Nam Việt Nam, đối với những cựu chiến binh Mỹ; vì họ đã sát cánh bên ông và đồng đội của ông trong công cuộc đấu tranh gìn giữ miền Nam VN tránh khỏi bị rơi vào tay CS Bắc Việt.

*“Kính thưa quý vị trưởng thượng,
Kính thưa quý vị quan khách,
Kính thưa Ban Tổ Chức 50 Năm Chiến Tranh VN,
Kính thưa các bạn cựu chiến binh Đồng Minh và Hoa Kỳ,*

Trước tiên, tôi xin chân thành cảm ơn Ban Tổ Chức đã cho tôi, một người Linh Già VNCH, hiện diện trước mặt mọi người hôm nay để trình bày một vài cảm nghĩ của mình nhân ngày trọng đại này! Xin kính gửi lời chào chân thành của chúng tôi và lòng biết ơn sâu xa nhất đến các bạn và gia đình, vì tất cả đã có một thời sát cánh bên nhau trên chiến tuyến bảo vệ tự do, trong suốt chiều dài của cuộc chiến VN.

Xin quý vị cùng chúng tôi dành một phút để tưởng niệm các đồng đội của chúng ta đã hy sinh trên chiến trường VN. Thưa quý vị, lịch sử đã sang trang, nhưng âm vang của cuộc chiến vẫn còn; hôm nay công đạo ngày càng sáng tỏ, 58,000 quân nhân Hoa Kỳ trên bức tường đen lịch sử tại Thủ Đô Hoa

Thịnh Đón đã được phục hồi danh dự, tinh thần chiến đấu anh dũng của các đơn vị bạn đồng minh đã được ca ngợi, được vinh danh cùng các bạn VN. Tất cả đã hoàn thành xuất sắc tinh thần vì Tổ Quốc - Danh Dự - Trách Nhiệm, vì danh dự của một quân nhân hào hùng. Ngày nay họ đã già nhưng họ không bao giờ chết như lời của Thống Tướng Douglas Mac Arthur: “Old Soldier never dies”.

Khi người lính đã già, hình ảnh của họ chỉ mờ đi chứ không bao giờ chết.

Ngày nay, các cựu chiến binh Mỹ chiến đấu tại VN đã được công nhận qua dự luật S 305 của hai Thượng Nghị sĩ Donnelly và Tomey. Tổng Thống Trump đã ký dự luật trên thành luật, có hiệu lực từ đêm 28/3. Hằng năm, ngày 29/3 sẽ là ngày tôn vinh các cựu chiến binh Hoa Kỳ từng chiến đấu tại VN, mà hơn 58,000 người đã hy sinh các trên 300,000 người bị thương. Sự hy sinh cao cả này, những cống hiến to lớn này đã cho chúng ta thấy được thế nào là lòng yêu nước và phụng sự tổ quốc của họ! Họ xứng đáng được tôn vinh.

Kính thưa quý vị,

Sau 30 tháng tư năm 1975, tiếng súng đã ngưng bắn, đời sống của toàn thể Quân Dân Cán chính VNCH đã bị thay đổi, từ dân chủ tự do qua độc tài cộng sản. Hàng hàng lớp lớp quân cán chính chúng tôi bị lừa vào các trại tập trung, được gọi là “cải tạo”, từ Nam ra Bắc; ra đi không có ngày về, bao nhiêu người đã vùi thân nơi rừng thiêng nước độc, chết vì thiếu ăn, ốm đau không thuốc men chữa trị. Cá nhân tôi may

Ông Steve Lowery tại Quảng Trị, vào mùa Thu 1968.

mẫn còn được sống đến hôm nay sau 10 năm lao tù.

Nói đến đây, chúng tôi không bao giờ quên được ân tình của những người vợ của chúng tôi, đã làm thân cò lặn lội ven sông để nuôi chồng trong những hoàn cảnh vô cùng nghiệt ngã đau thương nhất, những người vợ quân nhân VNCH suốt đời hy sinh cho chồng con, làm tròn thiên chức của người mẹ VN. Chúng tôi vô cùng biết ơn đất nước và nhân dân Hoa Kỳ đã cứu mạng, tận tình giúp đỡ chúng tôi trong suốt thời gian qua. Con cháu chúng tôi đã, đang và sẽ cố gắng hội nhập vào dòng sinh hoạt chính của đất nước này để đóng góp phần nhỏ bé của mình cho xã hội Hoa Kỳ. Người lính già chúng tôi rồi cũng sẽ mờ nhạt theo thời gian. Ôn nước chưa đáp đền, nợ dân tộc chưa trả hết, mong rằng con cháu chúng tôi sẽ cố gắng tiếp bước chúng tôi hoàn thành trách nhiệm.

Chúng tôi hy vọng trong một tương lai gần, Việt Nam sẽ được hùng mạnh, độc lập tự do và nhân quyền cho mọi người dân Việt. Họ xứng đáng được hưởng một nền tự do dân chủ như mọi công dân Hoa Kỳ đang có. Xin chân thành cảm ơn quý vị, cảm ơn Ban Tổ Chức và kính xin chúc tất cả vạn sự an lành may mắn.

Trân trọng!”

Phản dịch sang Anh Ngữ cho bài phát biểu của ba tôi:

Ladies and Gentlemen,
Organizing Committee,
Fellow Veterans of the United States Armed Forces,

First of all, I would like to thank the organizers for giving me, this old ARVN soldier, the opportunity to stand here in front of everyone today to present some of my feelings on this great day!

On behalf of the Army of the Republic of Vietnam Armed Forces whom I have the honor of representing today, we would like to send our sincere greetings and deepest gratitude to you and your families. All of them had stood side by side

and arm in arms together on the battlefields in defense of and protection of our country throughout the length of the Vietnam War.

Please join us for a minute to commemorate our comrades who sacrificed in Vietnam.

Ladies and gentlemen,

History has been debated and written in books and movies, but the echoes of the war are still, and still today that the sacrifices are clear, 58,000 American soldiers on the historic black wall at Washington Capitals have been placed and their honor restored.

The heroes of all allied units have been praised for honors.

All have accomplished excellently for in the name of Fatherland-Honor-Responsibility. As for these aging warriors, they are old, but they never die, as Colonel Douglas MacArthur's famously once said: "Old Soldier never dies, they just fade away."

United States veterans fighting in Vietnam have been recognized through the recent Senate Bill 305 by Senators Donnelly and Tomey. President Trump has signed the law into effect effective from night 28/3 and starting from March 29 will be the day of honoring US veterans who fought in Vietnam, to remember the more than 58,000 soldiers who have been killed and over 300,000 wounded. This Act have shown us their meaning of patriotism, what it is what it means to serve their country! They deserve to be honored indeed.

In the aftermath of April 30, 1975, after gunfire has ceased, after the entire South Vietnamese Army dissolved and after hundreds of thousands of compatriots experienced a complete upending of their lives, democracy ultimately was loss and gave way to the tyranny of communist dictatorship.

The best of our fellow freedom warriors of were sent to

languish in the concentration camps up and down the country from North to South taking away their happy and productive days. Not to mention the countless poor souls that have been buried somewhere the forbidden forests in trying to escape. Most dying from poisoned streams and starvation, and sick without proper Medication.

I was fortunate to be alive today after 10 years in these prisons.

But I could not forget to mention the love of wife, I never forget the long trek she made down the river to feed her husband. The story of many women placed in these circumstances was tragic and no doubt these grievances goes unanswered. The brace spouse of the ARVN wife who has fulfilled her obligation to her husband and as well as that's of Vietnamese mother is the picture of honor.

Finally, we are grateful to the country and people of the United States who have helped us. Our children will try to integrate into the mainstream of this country to contribute anyway the US society as payment for the debt that we owe to our Friends and Ally the United States of America.

We hope one day Vietnam will be stronger, independent, and free. We hope that human rights and happiness will come for all Vietnamese people. They deserve the same democratic freedom that every American enjoy too.

Again I sincerely thank you and have a wonderful event.

Mọi người đều đứng lên vỗ tay sau khi ba tôi chấm dứt bài phát biểu! Có lẽ ai cũng có cùng cảm xúc khi nghĩ đến sự hy sinh và mất mát từ quân đội Mỹ và VNCH.

Chúng tôi có dịp gặp lại ông Steve Lowery tại buổi lễ Tưởng Niệm Chiến Sĩ Trận Vong tại Nghĩa Trang Quân Đội Thái Bình Dương vào ngày sau đó. Vẫn trong bộ quân phục Thủy Quân Lục Chiến chỉnh tề và bánh bao, ông bày tỏ sự ngạc nhiên và cảm động khi ông được thấy lại hình ảnh của

những người lính VNCH trong bộ quân phục của họ! Khi phái đoàn VNCH được giới thiệu, mọi người trong nhóm của chúng tôi đứng lên; trong giây phút thiêng liêng đó, bài Quốc Ca Việt Nam, do ban nhạc Mỹ hợp tấu, vang lên thật là hùng hồn! Một rừng cờ vàng 3 sọc đỏ được chúng tôi vẫy lên liên tục, những giọt nước mắt cảm động nhoè trên những khuôn mặt của

Cô Christina và ông Steve Lowery tại buổi lễ Tưởng Niệm Chiến Sĩ Trận Vong tại Nghĩa Trang Quân Đội Thái Bình Dương, 2017

cái lá cờ này hơn 42 năm rồi! Tôi không ngờ có được nó vào cái dịp lễ đầy ý nghĩa này, tôi sẽ trân quý nó! Cảm ơn ông bà và cô Christina rất nhiều!”

Sau chuyến đi đầy ý nghĩa đó, tôi lại vùi đầu vào công việc và gia đình! Tôi có gửi email hỏi thăm ông một lần nhưng không được hồi âm, trong lòng luôn thầm cầu xin ơn trên cho ông được sức khỏe tốt! Bỗng một hôm, sau hơn 3 tháng, tôi nhận được email của ông! Ông nói ông không bao giờ quên chúng tôi, tuy ông đã nghỉ hưu nhưng ông luôn bận rộn. Ông hứa là khi nào có dịp bay về 29 Palms -nơi căn cứ quân đội của Thủy Quân Lục Chiến tại Nam CA- ông nhất định sẽ ghé thăm chúng tôi!

từng người Việt Nam có mặt hôm đó!

Trước khi ra về, chúng tôi đã không quên tặng cho ông một cái lá cờ VNCH. Ánh mắt ông sáng lên và ông nâng niu cái lá cờ như là một báu vật!

- “Tôi đã không được cảm

Cách đây 2 tuần, đó là dịp đầu tháng 11, 2017, ông gọi điện thoại cho tôi và tỏ ý muốn gặp tôi! Ông nói ông có chuyện rất quan trọng để bàn với tôi, nhưng không thể nói trên điện thoại được! Tôi nghĩ hoài mà không thể đoán ra chuyện gì! Giọng của ông rất nghiêm trang cho nên tôi biết đó là chuyện quan trọng! Tôi đưa cho ông địa chỉ một nhà hàng gần nơi tôi làm việc và cũng có ý định mời ông dùng một bữa ăn tối. Ông nói ông có buổi họp tại 29 Palms và ông sẽ đi gặp tôi vào khoảng 5 giờ chiều.

5 giờ, rồi 6, rồi 7... cái điện thoại của tôi vẫn im hơi lặng tiếng! Tôi có chút thất vọng ra về. Thế nhưng, lúc 9:30 tối, điện thoại vang lên giữa khi tôi đang ru con gái út ngủ nên không nghe điện thoại được! Đến khi nghe tin nhắn mới biết ông đã tới điểm hẹn trễ sau đó. Ông cho biết ông sẽ đợi tôi nhưng vì đã khá muộn tôi không thể nào đi gặp ông được, tôi thật là áy náy vô cùng. Tôi gọi lại cho ông biết hoàn cảnh không cho phép tôi đến gặp ông... Thế là ông đành phải báo cho tôi biết về một sự kiện rất là quan trọng mà ông đã chuẩn bị cả mấy tháng nay! Ông nói,

- *“Tôi thật sự rất cảm động khi thấy ba mẹ của cô và những gia đình Quân Dân Cán Chính VNCH đã bỏ công sức, tiền bạc và bay về Honolulu vào tháng 5 vừa rồi để bày tỏ lòng cảm ơn của mình đối với những cựu chiến binh Mỹ, như chúng tôi! Tôi không thể nào quên những lời chia sẻ của ba cô! Sau nhiều tháng chuẩn bị, tôi muốn thật sự được gặp ba mẹ của cô và cô để mời đi dự Buổi Tiệc Sinh Nhật lần thứ 242 của Thủy Quân Lục Chiến, vào ngày 10 tháng 11 tại Las Vegas! Năm nay tôi là “Guest of Honor” (Khách mời Danh Dự) của chương trình. Đây là một buổi tiệc truyền thống được tổ chức hàng năm. Đối với những người lính Thủy Quân Lục Chiến, buổi tiệc này còn lớn hơn lễ Tạ Ôn hay lễ Giáng Sinh! Vì hoàn cảnh không cho phép để tôi được gặp tận mặt để mời, cho nên tôi xin phép được mời qua điện thoại, sau đó tôi sẽ gửi thiệp mời qua email.”*

Tôi nghe ông trình bày mà tôi không khỏi xúc động! Nếu tính theo tuổi tác, chắc chắn ông cũng đã trên 70 tuổi, vậy mà ông thật là sáng suốt và chuẩn bị từng chi tiết!

Trưa thứ sáu, chúng tôi lên đường đi Las Vegas để kịp giờ để dự buổi tiệc! Ba tôi trong bộ đồ quân phục của trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam; tôi và mẹ tôi chọn mặc áo dài cho trang trọng! (Đó cũng là yêu cầu của ông Lowery!) Chúng tôi tới khách sạn Paris vừa kịp giờ. Trên đường từ bãi đậu xe để vô lấy phòng, chúng tôi thấp thoáng thấy vài anh chàng Thủy Quân Lục Chiến thật là oai phong trong bộ đồ quân phục của họ. Bên cạnh họ là những người vợ, người bạn gái trong những chiếc áo đầm đẹp đẽ nhất! Ai cũng đẹp và hớn hờ. Hai bên hành lang của đại sảnh tràn đầy những nụ cười rạng rỡ. Nhìn vào danh sách, chúng tôi mới biết mình là những vị khách đặc biệt!

Khi cánh cửa của “ballroom” (sảnh đường) được mở ra thì tôi được nhìn thấy căn phòng được trang trí thật là đẹp mắt! Từng bàn, những lá cờ Mỹ và cờ của Thủy Quân Lục Chiến được trưng bày khắp bàn. Thật là trang nghiêm và đầy tự hào! Ông Lowery vừa gặp chúng tôi, mắt ông sáng lên và ông đến bắt tay ba tôi, trên tay ông cầm lá cờ VNCH mà tôi đã tặng cho ông tại Honolulu! Ông đưa cho tôi lá cờ mà muốn tôi cầm ngay chính giữa cái bàn mà chúng tôi đang ngồi! Ông thật là tử tế!

Đây là lần đầu tiên tôi được đi tham dự một buổi tiệc trang nghiêm và đầy ý nghĩa như vậy! Những bộ quân phục của Thủy Quân Lục Chiến qua từng giai đoạn của lịch sử được giới thiệu, rồi chiếc bánh sinh nhật được đem ra; sau đó, người lính già nhất được mời miếng bánh đầu tiên, và rồi là người lính trẻ nhất! Một truyền thống thật là đáng quý!

Phần phát biểu của ông Steve Lowery đem đến cho chúng tôi một sự bất ngờ không kém! Ông nhắc đến cuộc đời binh nghiệp của ông, thời gian ông ở Việt Nam, giới thiệu về lá Cờ

Vàng Ba Sọc Đỏ trước hơn 700 quan khách! Ông nhắc đến ba tôi, thời gian 10 năm ba tôi bị tù tội, sau đó ông nhắc đến tuần lễ Kỷ Niệm 50 Năm Chiến Tranh Việt Nam tại Honolulu. Đoạn phim về cuộc diễu hành có phái đoàn của VNCH trên con đường Kalakaua dọc theo bãi biển Waikiki được chiếu lên, lá Đại Kỳ VNCH đã được tung bay một cách ngoạn nghệ! Hai bên đường, mọi người reo hò và đầu đó vang lên tiếng “cảm ơn”. Ông chia sẻ,

- “*Chúng ta cần phải cảm ơn ông Trung Tá Cao Xuân Lê và đồng đội của ông đã sát cánh bên Đồng Minh (Mỹ) để đứng lên bảo vệ chân lý, giành lấy quyền tự do, dân chủ cho quê hương Việt Nam của họ!*”

Chúng tôi rời Las Vegas mà không tài nào quên được một chuyến đi đầy ý nghĩa như vậy! Trên đường lái xe về, tuy rất mệt nhưng trong lòng thật vui vì ba tôi có cơ hội gặp lại người bạn đã một thời cùng chiến đấu với mình! Không biết khi nào chúng tôi mới có cơ hội để gặp lại người lính Thủy Quân Lục Chiến già này...

Tôi chợt mỉm cười khi nghĩ rằng sau buổi tiệc này, chắc chắn sẽ có rất nhiều anh chàng lính trẻ biết về lá cờ VNCH thân yêu của chúng tôi!

Chúc Mừng Năm Mới!

SƯ ĐOÀN 3 BỘ BINH

Đặng Đình Liêu, K19

Mỗi năm, Phòng 3 Bộ TTM phải thiết lập một Bản Kế Hoạch Quân Số (Force Structure List), trong đó có đầy đủ các đơn vị thuộc Hải, Lục, Không Quân, ND, TQLC, BĐQ, Bộ Binh, Pháo Binh, Thiết Giáp, CSQG, Địa Phương Quân, Nghĩa Quân, NDTV,... với đầy đủ Bảng Cấp Số. Tổng số là 1,1 triệu người...

Bản dự thảo sẽ trình lên Đại Tướng BTTM/ QL/ VNCH và Bộ Quốc Phòng. Sau đó sẽ chuyển qua BTL/ MACV. Nếu được chuẩn thuận thì Bản Cấp Số này sẽ được chuyển về Ngũ Giác Đài, nơi đây sẽ ban hành ngân khoản viện trợ cho 1,1 triệu quân nêu trên.

Trước năm 1971, BTTM/ QL/ VNCH có đề nghị Mỹ cung cấp máy bay F4 cho KQ/ QL/ VNCH, nhưng phía Mỹ chỉ cung cấp máy bay F5E, có tính nghênh cản Không Quân địch; mà không cho KQ/ VNCH có khả năng tác chiến xa. Hậu quả là trong trận hải chiến Hoàng Sa năm 1974, HQ của QL/ VNCH không được KQ yểm trợ hỏa lực, nên không thể kháng cự Hải Quân Trung Cộng.

BTTM/ QL/ VNCH tiếp tục đề nghị thành lập một sư đoàn BĐQ, nhưng BTL/ MAVC từ chối. Tiếp theo đó, phía Mỹ đề nghị BTTM/ QL/ VNCH “đình động” một số đơn vị thuộc KQ

và HQ (đình động có nghĩa là máy bay hay tàu chiến sẽ đưa vào cất trong kho và bảo trì kỹ lưỡng).

I- NGUYỄN NHÂN THÀNH LẬP SĐ3 BB:

Tình hình Quân Đoàn I sôi động. Đầu tiên, địch quân điều động 2 SĐ 304, 308 với Pháo Binh và Thiết Giáp tràn qua vùng phi quân sự. Mặc dù đã có 2 SĐ 1 và 2 BB, cộng thêm 2 SĐ tổng trừ bị ND và TQLC, nhưng vẫn còn ít hơn nếu so với địch quân vì chúng đưa nhiều đơn vị cấp SĐ cộng thêm PB, TG, các trung đoàn biệt lập để chuẩn bị cho cuộc tấn công vào năm 1972 mà chúng ta thường gọi là “Mùa Hè Đỏ Lửa”.

Trở lại Trận Mậu Thân năm 1968, sau đợt tổng công kích lần thứ 2 vào tháng 5 năm 1968, chỉ trừ Thành Phố Huế bị địch chiếm giữ gần một tháng; còn tại các thành phố hoặc vùng bị địch chiếm đóng các lực lượng chiến đấu của QLVNCH đã đánh đuổi địch hoặc xóa sổ chúng. Vì đa số du kích VC đã bị tiêu diệt nên một thời gian sau 1968, VC không còn có thể quấy rối mạnh mẽ như trước.

Trên thực tế chúng ta đã chiến thắng, nhưng chiến thắng đó đã bị truyền thông phản chiến Mỹ phớt lờ và gây khó khăn thêm cho chính sách của Mỹ trong chiến tranh VN.

Sau trận Mậu Thân địch quân lo rèn cán, chỉnh quân để chuẩn bị cho cuộc chiến sắp tới. Trong khi đó, các đảng phái ở miền Nam bận rộn trong các cuộc tranh cử...

Giới quan sát ngạc nhiên là sau trận Mậu Thân số thanh niên tình nguyện nhập ngũ rất đông. Để có thể xử dụng khối nhân số này, BTTM/ QLVNCH đề nghị thành lập tiểu đoàn BB thứ tư cho mỗi trung đoàn thuộc 10 SĐ BB sẵn có. Phía Mỹ cũng đã chấp thuận yểm trợ quân trang, quân dụng cho các tiểu đoàn tân lập nêu trên.

Vì nhu cầu khẩn thiết của Vùng 1 Chiến Thuật, BTTM/ QLVNCH đã quyết định, dùng quân số cũng như trang thiết bị của tiểu đoàn bộ binh thứ tư, thành lập thêm 1 SĐBB tăng cường vùng giới tuyến.

II- CƠ CẤU TỔ CHỨC SĐ3BB:

SĐ3BB được thành lập tại căn cứ Ái tử Quảng Trị do:

- Nghị định số 2334-QP/TCTT/NĐ ngày 31/10/1971.
- SVVT số 4511/TTM/P3/2/K.

SĐ3BB gồm các trung đoàn:

- Trung Đoàn 2BB chuyển từ SĐ1 BB qua.
- Trung Đoàn 56 và 57 tân lập (chuyển một số tiểu đoàn từ SĐ2 BB qua, cộng thêm một số quân nhân thuộc Quân Đoàn I).

Số quân nhân này được trích ra từ các đơn vị ĐPQ, NQ, NDTV, có cả lao công đào binh (đã được tha bổng để đầu quân cho tộc tội).

Vì là đơn vị sinh sau đẻ muộn nên đã được các đơn vị đàn anh nhường lại cho 1 số vũ khí đạn dược. Thí dụ như SĐ1 BB đã cho Thiết Đoàn 11, một đơn vị có nhiều kinh nghiệm trong cuộc HQ Lam Sơn 719. Xét về cơ cấu tổ chức, SĐ3 BB là đơn vị tân lập chỉ có Trung Đoàn 2 BB đưa từ SĐ1 BB qua là có khả năng chiến đấu ngay. Hai trung đoàn còn lại hoàn toàn tân lập. Mặc dầu có 1 số tiểu đoàn BB thuộc SĐ1 BB đưa qua làm khung, nhưng khả năng tác chiến của 2 Trung Đoàn 56 và 57 rất giới hạn.

Giới quan sát ngạc nhiên tại sao một sư đoàn tân lập như vậy lại đưa ra trấn giữ vùng giới tuyến. Phía Mỹ tỏ ra lạnh nhạt và đưa rất ít cố vấn tới SĐ3BB nếu so sánh với các SĐ khác.

Vị Tư Lệnh đầu tiên là Chuẩn Tướng Vũ Văn Giai, từ 01/11/71 đến 03/05/72. Đại Tá Phạm Văn Chung TLP/SĐ được cử làm Xử Lý Thường Vụ Tư Lệnh kể từ 03/05/72 đến 09/06/72. Vị thứ hai là Chuẩn Tướng Nguyễn Duy Hình, từ 09/06/72 đến 04/75.

III- RÈN LUYỆN TRONG CHIẾN ĐẤU:

Trọng tâm bài viết này là sự thành lập SĐ3 BB, tác giả sẽ cố gắng tóm lược các trận đụng độ giữa SĐ3 BB và địch quân.

Phối trí lực lượng của SĐ3 BB và các đơn vị bạn như sau:

- Tr/Đ57 đóng tại các căn cứ A1, A2, A3, A4 nằm gần khu phi quân sự và phía Bắc sông Cam Lộ. BCH/TR/Đ57 đóng tại căn cứ C1 có thêm nhiệm vụ bảo vệ quận Gio Linh. Tr/Đ 57 rải quân giữ các căn cứ A4 và Fuller.

- Tr/Đ 56 đóng tại căn cứ Carroll, nằm phía dưới sông Cam Lộ.

- LĐ147 TQLC đóng tại căn cứ Sarge và Núi Bà Hồ.

- LĐ258TQLC đóng phía Nam Quảng Trị tại căn cứ hỏa lực Nancy.

1- Thử lửa đầu tiên là sự hoán chuyển vị trí giữa Trung Đoàn 2 tại căn cứ hỏa lực Carroll về căn cứ hỏa lực Charlie 2 của Trung Đoàn 56 và ngược lại, nhưng vì thiếu phương tiện vận chuyển, liên lạc truyền tin yếu kém nên gây ra xáo trộn hàng ngũ. Sau cùng việc hoán chuyển cũng hoàn tất nhưng khuyết điểm này địch quân đã biết.

Ngày 31/03/72, địch pháo kích vào BTL/SĐ3 BB đặt tại các cứ Ái Tử bằng đại bác 130 ly với tốc độ bắn nhanh và tầm xa gần 27 km. Song song với đợt pháo kích, các đơn vị của CSBV bao gồm: SĐ 304 và 308, 2 trung đoàn Thiết Giáp gồm T54 và PT76, 5 trung đoàn Pháo Binh, 3 trung Đoàn BB tràn qua khu phi quân sự uy hiếp quận Gio Linh.

Các SĐ 325, 320B được chuyển xuống vùng phi quân sự, chưa kể SĐ 312 BV nằm sát ngay biên giới Lào. Như vậy địch đã huy động tới 7 SĐ vào vùng Quảng Trị.

Quận Gio Linh bị thất thủ. Các căn cứ hỏa lực A1, A2, A3 lần lượt bị tràn ngập. Tr/Đ 57 và Tr/Đ 2 rút về Cam Lộ và Đông Hà.

Trung tá Gerald Turley là cố vấn cao cấp nhất đặt cạnh SĐ3 BB đã liên lạc được với Không Quân cũng như Hải Quân của

Mỹ đề xin không hải yểm chặn bước tiến quân của địch.

2- Địch quân pháo kích dồn dập vào căn cứ Carroll làm cho đại bác 175 ly ở đây không thể yểm trợ hữu hiệu cho

*Chuẩn Tướng Vũ Văn Giai đang đón tiếp
Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu, 1972*

của Đại tá Ngô văn Định, đã kịp thời gửi một TB/ TQLC và Thiết Đoàn 20 Chiến Xa (chiến xa M48) thiết lập phòng tuyến Cam Lộ, Cửa Việt giúp SĐ3 BB tái tổ chức.

3- Ngày 02/04/1972, địch quân đổi hướng tấn công về phía cầu Cam Lộ, tạo áp lực nặng nề lên Tr/Đ 56 đang trấn đóng tại căn cứ hỏa lực Carroll phía Nam cầu. Tr/Đ 56 bị thất thủ, chỉ có 33 binh sĩ chạy thoát về.

4- Căn cứ Carroll thất thủ khiến địch quân tăng áp lực lên căn cứ hỏa lực Mai Lộc của Lữ Đoàn 147/ TQLC. Chuẩn tướng Giai đã chấp thuận cho Lữ đoàn 147/ TQLC rút về Quảng Trị. Sau đó Lữ Đoàn về Huế để bổ sung quân số, tái trang bị vũ khí. Lữ đoàn 369/ TQLC lập phòng tuyến mới từ căn cứ hỏa lực Nancy phía Đông Nam Quảng Trị.

Trong thời gian này các LĐ1/ BĐQ của Quân khu I, LĐ3/ BĐQ của QK III, và LĐ4/ BĐQ của QK IV, cùng với Lữ Đoàn

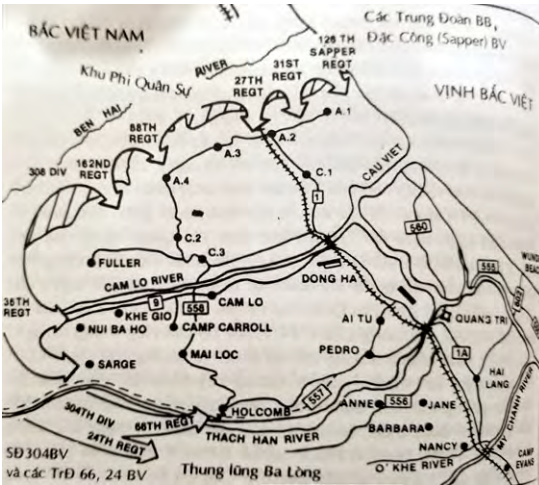
Tr/Đ57 đóng tại Khe Gió và Lữ Đoàn 147 TQLC đóng tại núi Bà Hồ và Sarge. Hai đơn vị nêu trên cầm cự tới phút cuối cùng nhưng cũng đành phải rút.

Lữ Đoàn 258/ TQLC tại căn cứ Nancy phía Nam Quảng Trị, dưới quyền chỉ huy

1 KB phản công tái chiếm những vùng đất bị địch chiếm, nhưng kế hoạch này không thành công. Chuẩn Tướng Giai bây giờ chỉ còn hai Tr/Đ 2 và Tr/Đ 57.

Cô vấn trưởng nhận thấy tình hình bất lợi cho Tr/Đ 57 tại chiến tuyến Đông Hà nên xin Đại Tá Ngô Văn Định gửi TĐ3/TQLC lên tiếp viện cho Tr/Đ 57 tại Đông Hà. Việc này đã giúp SĐ 3 giữ vững chiến tuyến Đông Hà, suốt tháng 4/ 1972 để chờ quân tiếp viện.

Ngày 23/04/72, LĐ 147/ TQLC được điều động từ Huế ra

thay thế cho LĐ 258/TQLC rút về bổ xung quân số và vũ khí đạn dược.

5- BTL/QĐI & QK1 ra lệnh cho Thiết Đoàn 20 KB mở hành quân xuôi về hướng Nam để khai thông tuyến tiếp tế cho các

đơn vị. Tr/Đ 57 thấy vậy tướng Thiết Đoàn 20 KB rút lui nên đã rút theo. Chuẩn Tướng Giai đã tập hợp những binh sĩ SĐ3 còn lại thiết lập tuyến phòng thủ phía Bắc sông Thạch Hãn, nhưng sau đó phải di chuyển qua phía Nam sông Thạch Hãn.

Tại căn cứ Ái Tử chỉ còn một ít quân thuộc Tr/Đ 57 và LĐ 147/ TQLC.

6- Ngày 30/04 /72, 15 ngàn dân bỏ chạy về hướng Nam, cùng với binh sĩ, quân xa rút chạy dọc theo Quốc Lộ 1 về hướng Nam khiến đường bị tắc nghẽn gần 10 km, gần cầu Đập Đá, mà sau này gọi là “Đại Lộ Kinh Hoàng“.

LĐ 147/ TQLC rút trong vòng trật tự về khu Cổ thành chờ

lệnh chiến đấu. Khu Cỏ thành trước là BCH/ TK Quảng Trị. Sau đó, Tướng Giai, đặt BTL/ SĐ3 BB tại đây, phối hợp với các đơn vị bạn lập tuyến phòng thủ phía Nam sông Mỹ Chánh cách Cỏ thành 13 km về hướng Nam. Tướng Giai sẽ cùng triệt thoái với LĐ 147/ TQLC.

Thiếu Tướng Nguyễn Duy Hinh, Tư Lệnh Sư Đoàn 3 BB, 1972-1975

Địch pháo kích dữ dội lên khu vực Cỏ thành làm gián đoạn liên lạc giữa SĐ3 với các đơn vị bạn.

QK Mỹ đã gửi một đoàn trực thăng CH53 di tản được BTM/ SĐ3 và 132 binh sĩ Việt-Mỹ còn kẹt lại trong Cỏ Thành.

Ngày đầu tháng 5 /1972, TQLC và Thiết Giáp tự tìm cách vượt 13km đường về tuyến Mỹ Chánh. Vì phía Tây bị hở nên họ rút về phía biển sau đó xuôi về Mỹ Chánh. Địch quân đã biết nên chúng pháo kích và tấn công dữ dội, trong khi các đơn vị bạn đã quá mệt mỏi. Thiếu tá Huff của TQLC đã gọi Không Quân và Hải Quân Mỹ yểm trợ. Trong cảnh hỗn loạn đó, một số người Mỹ đã bị kẹt lại trên một ngọn đồi thấp.

Thiếu tướng Thomas Bowman, Cố vấn QK 1, nghe tiếng kêu cứu của Thiếu tá Huff, đã ra lệnh cho chiếc trực thăng UH1 mà ông đang sử dụng đi quan sát tình hình đổi hướng để cứu Thiếu tá Huff cùng 1 số quân nhân khác.

Ngày 02/05/72, trong lúc các đơn vị tham chiến đang lo triệt thoái khắp vùng phía Bắc Mỹ Chánh, Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu đã triệu hồi Trung Tướng Hoàng Xuân Lãm, Tư lệnh QĐI/ QK1, về Sài Gòn làm Tổng Thanh Tra Quân Lực. Trung Tướng Ngô Quang Trưởng đang là Tư Lệnh Vùng 4 được chỉ định thay thế Tướng Hoàng Xuân Lãm.

BTTM/ QL/ VNCH quyết định duy trì SĐ3 và ra lệnh

cho Tướng Trưởng lập lại SĐ, ngày 09/06/72. Chuẩn Tướng Nguyễn Duy Hinh đã được Tướng Trưởng bổ nhiệm làm Tư Lệnh SĐ3 BB. TR/Đ 2 và TR/Đ 56 đã hồi phục được khả năng tác chiến.

Ngày 16/06/72, SĐ3 được di chuyển về Quảng Nam giữ an ninh vòng đai cho Đà Nẵng thay thế cho Lữ Đoàn 196 Hoa Kỳ rút về nước. Bản doanh của SĐ3 BB đặt tại căn cứ Freedom Hill trước là bản doanh của SĐ1 TQLC/ HK. Sau đó SĐ3 cũng tái lập được Tr/Đ 57 và trách nhiệm hành quân tại các tỉnh Quảng Nam, Quảng Ngãi, và Đà Nẵng.

Tác giả xin chấm dứt bài viết về SĐ3BB ở đây. Rất mong đón nhận ý kiến đóng góp của quý vị về bài viết này.

Tài liệu tham khảo:

- Lược sử QLVNCH của các tác giả Trần Ngọc Thống - Hồ Đắc Huân - Lê Đình Thụy
- Chiến sử QLVNCH của Phạm Phong Dinh.

